

[Indenrigsministeren]

fremmer kommunernes – og det gælder såmænd både politikernes og embedsmændenes – engagement, dette, at folketinget pålægger kommunerne en pligt til at lade det forebyggende arbejde foregå i et særligt, af folketinget nedsat, om jeg så må sige, formaliseret organ.

Forudsætningen om, at det decentrale arbejde skal indrettes efter de lokale behov, er jeg helt enig med forslagsstillerne i er vigtig. Konklusionen, nemlig at vi skal have nogle lovpligtige decentrale forebyggelsesråd, er jeg altså helt uenig i.

Hvis dette arbejde skal lykkes og blive til andet end de ord, jeg talte om før – og det er det jo i høj grad blevet til i de foregående år, hvor vi har talt meget om forebyggelse uden rigtig at få gjort noget ved det – skal arbejdet foregå sådan, som kommunerne finder det mest praktisk netop for dem. Det vil give dem den største forståelse, men også det største engagement i dette arbejde. Kommunerne er da også – og det kan vi glæde os meget over – i fuld gang med hele denne proces og med denne diskussion.

Som forholdene er nu, er der intet til hinder for, at kommunerne selv etablerer et lokalt forebyggelsesråd eller en forebyggelsesgruppe eller lignende eller henlægger forebyggelsesarbejdet til et allerede eksisterende udvalg.

Forebyggelsesrådet, som er placeret herinde under indenrigsministeriet, har i sin seneste publikation om organisation af det forebyggende arbejde i kommunerne f.eks. anført, at nogle amtskommuner har valgt at lade det udvalg, der er nedsat i henhold til sygesikringslovens § 23, stk. 4, tillige varetage de forebyggende initiativer, og det er da i og for sig en god idé. Men andre kommuner har valgt at oprette et særligt udvalg i henhold til kommunalstyrelsesloven på linje f.eks. med ø-udvalg eller beskæftigelsesudvalg, og det er da også en god idé. En anden idé, som nogle har valgt, kunne være at vælge at henlægge spørgsmålet vedrørende forebyggelse til social- og sundhedsudvalget og diskutere det i den sammenhæng.

Skulle kommunerne alligevel, til trods for at de allerede i dag har en hel vifte af frivillige muligheder, føle, at deres udfoldelser på det forebyggende område er hæmmet af nogle stive regelsæt, har de al mulighed for at tilkendegive, f.eks. i forbindelse med tanker-

ne om frikommunerne, at de ønsker større frihed på dette felt.

Et væsentligt moment i forebyggelsesarbejdet er i øvrigt frikommunernes kommende muligheder for netop at få et tættere samarbejde på tværs af de meget stive sektorgrænser, vi har opbygget i de senere år, og som meget let kan være hæmmende for et sådant forebyggende arbejde. Men det er bl.a. nogle af de ting, vi skal se på i frikommuneforsøgene, at få disse sektorgrænser brudt ned.

Jeg har meget svært ved at se formålet med et lovforslag om decentrale forebyggelsesråd – bortset fra det formål at tvinge kommuner, der endnu ikke helt føler sig modne til et formaliseret forebyggelsesorgan. At sætte en hat ned over folk på den måde og så tro, at der automatisk kommer engagement ud af det, tror jeg ikke på. Jeg tror, der kommer det modsatte.

Det forebyggende arbejde befinder sig nemlig nu i en fantastisk spændende udviklings- og forsøgsfase. Forskningen er så småt begyndt at regne med forebyggelsen. Vi har f.eks. fået den første dr.med. i forebyggelse her i december måned. Forsøgene blomstrer landet over. Der er mødregrupper, der er ældreprojekter, der er forebyggelse af dårlige rygge i skolen og mange andre ting, som man diskuterer. Karakteristisk for denne udviklings- og forsøgsfase er imidlertid, at de forebyggende aktiviteter bæres frem af engagerede mennesker, som synes, det er en spændende og en rigtig diskussion. Det er sundhedsplejersker, sygeplejersker, børnetandlæger, praktiserende læger og politikere over hele landet.

At projekter gennemføres og ofte lykkes, skyldes mange gange disse menneskers vilje til at overvinde den skepsis, som projektet en gang imellem mødes med fra omgivelserne. For vi ved jo godt, at mange i de foregående år har sagt: kan det nu nytte, og kan det nu betale sig? Det er jo det, vi altid har hørt, når vi har diskuteret forebyggelsesarbejde. Men der er en stærkt stigende forståelse for sagen nu, og den synes jeg vi skal lade blomstre på det nuværende plan. Det gror og blomstrer alle steder i øjeblikket.

Forebyggelsesrådet, som jeg har anmodet om en udtalelse i anledning af beslutningsforslaget, er helt på linje med denne opfattelse af den lokale forebyggende indsats. Forebyggelsesrådet har sagt det på denne måde: